

Duhovna misel - 04. jun. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI

Papež Frančišek: Krščansko upanje in Sveti Duh

Ljudje za življenje potrebujemo upanje, za upanje pa potrebujemo Svetega Duha.. *»Duh je veter, ki nas potiska naprej, ki nas ohranja, zaradi njega se čutimo romarji in tujci, ne dovoli nam, da bi se udarili zleknili in postali sedeče ljudstvo.«*

V Pismu Hebrejcem se upanje primerja s sidrom. Tej podobi pa laž dodamo še jadro. Če sidro daje čolnu varnost in ga zasidra sredi valov morja, mu jadro omogoča plovbo po morju. *»Upanje je zares kakor sidro. Sprejema veter Duha in ga spreminja v gonilno silo, ki potiska čoln naprej, kot jezero ali reki.«*

Izraz *»Bog upanja«* ne pomeni samo, da je Bog predmet našega upanja, da torej upamo, da bomo nekega dne prispeli k njemu v večno življenje. Prav tako pomeni, da je Bog tisti, ki nam že sedaj daje upanje, ponujajoč nam, da smo veseli v upanju: veseli, da sedaj upamo, in ne samo, da upamo, da bomo bili veseli. Gre za veselje ob upanju in ne za upanje na veselje. *»Duh, ki nas vodi v življenje, je upanje,«* pravi ljudski pregovor. Res pa je tudi obratno: *»Upanje je upanje, je življenje. Ljudje potrebujejo upanje za življenje in pot do življenja. Svetega Duha za upanje.«*

Sveti Pavel pripisuje Svetemu Duhu zmožnost, da nas *»napolni s polnim upanjem«*. Biti poln upanja pomeni nikoli izgubiti upanja, pomeni upati proti vsakemu upanju (glej Rim 8,16), upati tudi takrat, ko ni več nobenega človeškega razloga za upanje, kot se je to zgodilo Abrahamu, ko je bil njega zahteval žrtvovanje edinega sina Izaka, in kot se je to zgodilo Mariji pod Jezusovim križem. Upanje ne razočara ravno zato, ker nas Sveti Duh spodbuja, da gremo vedno naprej.

Kristjan je sejalec upanja

~~Sveti Duh pa nam ne daje samo zmožnosti, da upamo, ampak da smo tudi tako »sejalci upanja«, da smo torej tudi mi – kakor On in zahvaljujemo se mu.~~

